

čevati, njima napravljati veselje, to ji je bila najljubša naloga. Zato so jo pa tudi starši zelo ljubili. Nežna, rahločutna je razbrala svojim roditeljem vsako željo z obraza, hoteč jih v vsem zadovoljiti. Z otroško vdanostjo jim je zaupala vse, kar jo je radostilo in žalostilo; njeno srce ni skrivalo tajnosti.

V šoli je bila Marija veselje svojih učiteljic in učiteljev. Nadarjena, pa jako marljiva, vestna, ponižna je vršila svoje dolžnosti z največjim veseljem. V obče- vanju prijazna, ljubezniva je bila res ljubljena so- učenk. Radostno jo je bilo gledati in poslušati, kadar je bila v šoli vprašana. Njen mirni nastop, njena skromnost in pravilni odgovori, vse, vse je pričalo, da je Marija vzorna učenka. Zelo rada je deklamirala pe- smi; vsaka deklamacija ji je izborno uspela. Bila je tudi nadvse krasna cvetka Marijinega vrta in zvesta naročnica »Angelčka«.

Po kratki, a mučni bolezni je umrla dne 29. aprila t. l. Prišel je ponjo nebeški Vrtnar ter jo presadil med snežnobeke lilije na rajske livade.

Veseli se v Bogu, Marija, in prosi za nas!

Gustav Strniša: Zadovoljni polž.

*Sto dni je lezel na strmi plot,
sto dni — o, kako dolga pot!
Ko pa utrujen na vrh je došel,
pokazal roge navzdol je vesel.*

*Sto dni je lezel na strmi plot,
a v kratki sekundi se znašel je tod,
kjer je svoj pot dolgotrajni začel,
pa pokazal roge navzgor spet vesel.*